

Aminatou Haidar

Ho diré sense embuts: el problema del cas Aminatou Haidar no és que el Marroc es negue a fer marxa enrere en la decisió d'expulsar per la força una ciutadana sense cap més motiu que l'adscripció política que professa. No. O que Espanya siga incapaç de fugir de les brases que li representa la tenacitat d'aquesta dona valenta i incorruptible. No. Com tampoc no ho és que la Unió Europea es desentenga d'una situació que considera un simple conflicte bilateral entre dos estats. No.

Ho diré sense embuts: el problema del cas Aminatou Haidar no és que el Marroc es negue a fer marxa enrere en la decisió d'expulsar per la força una ciutadana sense cap més motiu que l'adscripció política que professa. No. O que Espanya siga incapaç de fugir de les brases que li representa la tenacitat d'aquesta dona valenta i incorruptible. No. Com tampoc no ho és que la Unió Europea es desentenga d'una situació que considera un simple conflicte bilateral entre dos estats. No. El problema real és que el Marroc, Espanya i la Unió Europea són els grans beneficiaris de l'estatu quo actual de la regió gràcies als acords preferencials en matèries com immigració, pesca, agricultura o indústria que hi ha previst d'enfortir durant la presidència espanyola de la UE que s'estrenarà el mes vinent. I que els seus dirigents comparteixen la funesta idea que l'interès general de la pàtria, com ha afirmat Zapatero, passa per damunt de qualsevol respecte als drets més elementals d'uns territoris que continuen ocupats, esquarterats i espoliats. Una visió vergonyosa, aquesta, que deriva de la mentalitat despòtica que encara conserven el Marroc i Espanya i que es basa en la negació sistemàtica de cap altra identitat nacional que no siga la seua, amb una monarquia de sentinella, un exèrcit de garant i unes lleis especials que limiten i coarten la llibertat dels pobles que sotmet. Ara potser em direu que les realitats d'aquests dos estats no són les mateixes i que la nostra situació és radicalment diferent de la dels qui es veuen abocats a sobreviure al desert per l'escandalosa passivitat internacional. I tindreu raó. Però no em negareu que els qui hem nascut amb el pes de la derrota històrica a l'esquena entenem perfectament allò que defensa, i representa, la figura resistent d'Aminatou Haidar: que el Marroc té un problema i que el continuarà tenint fins que no s'adone que mai no destruirà per la força la voluntat d'existir de tot un poble. Perquè el problema del Sàhara Occidental, com el nostre, té una solució: el referèndum. És a dir, l'autodeterminació. Per molt que, a alguns polítics d'ací i d'allà, aquesta paraula els faça tremolar de por.

9 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)